

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2019. gada 17. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Akcīzes nodoklis – Direktīva 2008/118/EK – 8. un 38. pants – Akcīzes nodokļa parādnieks sakarā ar preču nelikumīgu ieviešanu dalībvalsts teritorijā – Jēdziens – Sabiedrība, kas ir civiltiesiski atbildīga par tās vadītāja veiktajām darbībām

Lietā C-579/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *cour d'appel de Liège* (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 6. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 17. septembrī, tiesvedībā

Ministère public,

Ministre des Finances du Royaume de Belgique

pret

QC,

Comida paralela 12,

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: D. Švābi [*D. Šváby*], kas pilda palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un N. Pissarra [*N. Piçarra*] (referents),

ģenerāladvokāts: H. Saugmandsgors Ēe [*H. Saugmandsgaard Øe*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– Beļģijas valdības vārdā – *J.-C. Halleux* un *P. Cottin*, kā arī *C. Pochet*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *M. Kocjan* un *C. Perrin*, pārstāves,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausišanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”), 79. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *ministère public* [Prokuratūru] (Beļģija) un *ministre des Finances du Royaume de Belgique* [Beļģijas Karalistes finanšu ministru], no vienas puses, un QC un sabiedrību *Comida paralela 12* (turpmāk tekstā – “*Comida paralela*”), no otras puses, par akcīzes nodokļa, kas kļuvis iekasējams pēc preču nelikumīgas ieviešanas Beļģijā, parādnieka noteikšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Muitas kodeksa 79. panta 1. punktā ir definēts jēdziens “muitas parāds, kas radies pienākumu neizpildes dēļ”, un šī panta 2. punktā ir noteikts tā rašanās brīdis, un šī panta 3. un 4. punktā ir identificēts parādnieks.
- 4 Padomes Direktīvas 2008/118/EK (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (OV 2009, L 9, 12. lpp.), 8. pantā ir noteikts:

“1. Par uzliekamā akcīzes nodokļa samaksu atbildīgā persona ir:

- a) saistībā ar akcīzes preču novirzīšanu no atliktās nodokļa maksāšanas režīma, kā minēts 7. panta 2. punkta a) apakšpunktā:
 - i) apstiprināts noliktavas turētājs, reģistrēts saņēmējs vai jebkura cita persona, kas novirza akcīzes preces no atliktās nodokļa maksāšanas režīma vai kuras vārdā tā to dara, vai, ja notiek nelikumīga novirzīšana no akcīzes preču noliktavas, jebkura cita šajā novirzīšanā iesaistīta persona;
 - ii) ja ir izdarīts pārkāpums, pārvietojot akcīzes preces atliktās nodokļa maksāšanas režīmā, kā noteikts 10. panta 1., 2. un 4. punktā: apstiprināts noliktavas turētājs, reģistrēts nosūtītājs vai jebkura cita persona, kas sniedza maksājuma nodrošinājumu saskaņā ar 18. panta 1. un 2. punktu; vai jebkura persona, kas piedalījās nelikumīgā novirzīšanā un kura zināja vai kurai pamatoti būtu jāzina par to, ka novirzīšana bija nelikumīga;
- b) saistībā ar akcīzes preču glabāšanu, kā minēts 7. panta 2. punkta b) apakšpunktā: persona, kas glabā akcīzes preces, vai jebkura cita persona, kas iesaistīta to glabāšanā;

[..]

2. Ja par viena akcīzes nodokļa parāda samaksu atbild vairākas personas, tās par šo parādu atbild solidāri un atsevišķi.”

- 5 Šīs direktīvas 33. pantā ir paredzēts:

“1. Neskarot 36. panta 1. punktu, ja akcīzes preces, kas jau ir nodotas patēriņam vienā dalībvalstī, komerciālām vajadzībām glabā citā dalībvalstī, lai tās tur pārdotu vai izmantotu, tām uzliek akcīzes nodokli un akcīzes nodokli iekasē tajā dalībvalstī, kurā preces tiek glabātas.

Šajā pantā “uzglabāšana komerciāliem nolūkiem” ir akcīzes preču glabāšana, ko veic personas, kas nav privātpersonas, vai privātpersonas, kas to dara nevis personīgai lietošanai, un ko tās transportējušas, bet citiem nolūkiem saskaņā ar 32. pantu.

2. Nosacījumi akcīzes nodokļa uzlikšanai un piemērojamā nodokļa likme ir tā, kas dalībvalstī ir spēkā dienā, kad rodas akcīzes nodokļa uzlikšanas iespēja.

3. Atbilstīgi 1. punktā minētajiem gadījumiem par uzliekamā akcīzes nodokļa samaksu atbildīgā persona ir persona, kas veic piegādi vai glabā piegādei paredzētās preces, vai arī persona, kurai piegādā preces citā dalībvalstī.

4. Neskarot 38. pantu, ja akcīzes preces, kas jau nodotas patēriņam vienā dalībvalstī, tiek pārvietotas Kopienā komerciāliem nolūkiem, tad neuzskata, ka tās ir glabātas šiem nolūkiem, kamēr tās tiek nogādātas galamērķa dalībvalstī, ja tās tiek pārvietotas saskaņā ar 34. pantā izklāstītajām formalitātēm.

[..]”

- 6 Saskaņā ar šīs direktīvas 38. panta 3. punktu “akcīzes nodokli maksā persona, kas garantēja tā samaksu saskaņā ar 34. panta 2. punkta a) apakšpunktu vai 36. panta 4. punkta a) apakšpunktu, un persona, kura piedalījies pārkāpumā”.

Beļģijas tiesības

- 7 1977. gada 18. jūlija *loi générale sur les douanes et accises* [Vispārējā muitas un akcīzes likuma] (1977. gada 21. septembra *Moniteur belge*, turpmāk tekstā – “Vispārējais muitas un akcīzes likums”) 265. pantā ir noteikts, ka “fiziskas vai juridiskas personas ir civiltiesiski un solidāri atbildīgas par naudas sodiem un izmaksām, kas izriet no notiesājošiem spriedumiem, kuri atbilstoši likumiem muitas un akcīzes nodokļu jomā pasludināti attiecībā pret to darbiniekiem vai administratoriem, vadītājiem vai likvidatoriem par pārkāpumiem, kurus tie ir izdarījuši šajā statusā”.
- 8 Šī likuma 266. pantā ir noteikts – “ja vien speciālajos likumos nav paredzēts citādi un neskarot naudas sodu un konfiscēšanu par labu Valsts kasei, likumpārkāpēji un to līdzdalībnieki, kā arī par pārkāpumu atbildīgās personas ir solidāri atbildīgas par nodokļu un nodevu samaksu, kuri nav iemaksāti vai nebūtu bijuši iemaksāti Valsts kasē krāpšanas dēļ, kā arī par eventuālo nokavējuma procentu samaksu [..]”.
- 9 2009. gada 22. decembra *loi relative au régime général d'accise* [Likumā par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu] (2009. gada 31. decembra *Moniteur belge*) ir paredzēts, ka ar šo likumu tiek izveidots vispārējais akcīzes nodokļa režīms, “ievērojot [Vispārējā muitas un akcīzes likumā] paredzētos noteikumus”.
- 10 Šajā pašā likumā ir precizēts, ka akcīzes nodokļa parādniēki Beļģijā pieļauto pārkāpumu akcīzes preču pārvietošanas laikā ir “fiziska vai juridiska persona, kas ir garantējusi maksājumu, [..] vai jebkura cita persona, kas piedalījies pārkāpumā”.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 11 *Comida paralela* ir saskaņā ar Spānijas tiesībām dibināta sabiedrība, kuras darbības mērķis ir dzērienu tirdzniecība. QC ir tās vadītājs.
- 12 Šai sabiedrībai, kā arī QC tiek pārņemts, ka tā 2012. un 2013. gadā Beļģijā nelikumīgi ievada dzērienus, kuri jau bija nodoti patēriņā citā dalībvalstī, nepievienojot šīm precēm vienkāršoto pavaddokumentu vai galvojuma apliecību un neapmaksājot akcīzes nodokli un iepakojuma maksu.

- 13 Ar 2017. gada 18. maija spriedumu *tribunal correctionnel de Liège* [Ljēžas Krimināltiesa] (Beļģija) solidāri piesprieda *Comida paralela* un QC akcīzes nodokļa, īpašā akcīzes nodokļa un iepakojuma maksas samaksu, kam pieskaitīti nokavējuma procenti, kā arī lai tie iesniegtu “krāpnieciski importētu” dzērienu daudzumu konfiscēšanai vai samaksātu to vērtību. Šī tiesa arī piesprieda personīgi *Comida paralela* naudas sodu samaksu. Šī sabiedrība par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā.
- 14 2018. gada 17. septembra spriedumā šī tiesa no krimināltiesiskā viedokļa attaisnoja *Comida paralela*, pamatojoties uz to, ka tā ir bijusi vienīgi aizsegs, kuru QC ir izmantojis, lai organizētu krāpšanu tikai savās interesēs. Iesniedzējtiesa ir precizējusi, ka, ņemot vērā Beļģijas tiesisko regulējumu, juridiska persona nevar tikt saukta pie kriminālatbildības par darbību, ko struktūra veic, pildot savas funkcijas, ja šī darbība ir veikta tikai struktūras interesēs un par sliktu juridiskajai personai.
- 15 Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka, neraugoties uz tās attaisnošanu krimināllietā, *Comida paralela* joprojām ir civiltiesiski atbildīga, pamatojoties uz Vispārējā muitas un akcīzes likuma 265. un 266. pantu, kā solidārs parādnieku par muitas parāda piedziņu. Tomēr šī tiesa uzskata, ka Muitas kodekss nepieļauj, ka sabiedrībai ir jāmaksā muitas parāds, kas radies, šīs sabiedrības vadītājam nelikumīgi ievadot preces, kuru izcelsmes valsts ir Savienības dalībvalsts, Beļģijas teritorijā.
- 16 Šajā kontekstā *cour d'appel de Liège* [Ljēžas apelācijas tiesa] (Beļģija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [Muitas kodeksa] 79. pantam atbilst tāds valsts tiesiskais regulējums, kas ieviests ar [Vispārējā muitas un akcīzes likuma] 266. pantu, atbilstoši kuram gadījumā, kad Savienības muitas teritorijā tikušas pretlikumīgi ievestas preces, kurām piemērojams ievadmuitas nodoklis, persona, kura ir civiltiesiski atbildīga par šī pārkāpuma izdarītāju, bet pati šajā pārkāpumā nav piedalījusies, ir solidāri atbildīga par attiecīgo muitas parādu?”

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- 17 Beļģijas valdība uzskata, ka šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nav pieņemams, pirmkārt, tādēļ, ka uzdotais jautājums nav atbilstošs pamatlietas atrisināšanai, un, otrkārt, tādēļ, ka nav pietiekami precīzi norādīti šīs lietas faktiskie un juridiskie apstākļi, kā arī iemesli, kas pamato lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.
- 18 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka uz Tiesai uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem attiecas atbilstības pieņēmums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 10. decembris, *Wightman* u.c., C-621/18, EU:C:2018:999, 27. punkts). Tā kā uzdotie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir jālemj (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 7. februāris, *Escribano Vindel*, C-49/18, EU:C:2019:106, 24. punkts).
- 19 Tādējādi tikai valsts tiesām, kas izskata strīdu un kurām ir jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ņemot vērā katras lietas īpatnības, ir jānovērtē gan tas, vai tām sprieduma taisīšanai ir nepieciešams prejudiciāls nolēmums, gan Tiesai uzdoto jautājumu atbilstība (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 7. februāris, *Escribano Vindel*, C-49/18, EU:C:2019:106, 24. punkts).
- 20 Tomēr, pirmkārt, lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesa var noraidīt kā nepieņemamu, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas faktisko situāciju vai tās priekšmetu, vai kad Tiesai nav zināmi faktiskie un juridiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2018. gada 10. decembris, *Wightman* u.c., C-621/18, EU:C:2018:999, 27. punkts).

- 21 Otrkārt, ņemot vērā sadarbības garu, kas valda attiecībās starp valsts tiesām un Tiesu prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā, noteiktu iepriekšēju iesniedzējtiesas konstatējumu nepastāvēšana obligāti neizraisa lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieņemamību, ja, lai gan ir šie trūkumi, Tiesa, ņemot vērā no lietas materiāliem izrietošos elementus, uzskata, ka tā iesniedzējtiesai var sniegt lietderīgu atbildi (spriedums, 2016. gada 27. oktobris, *Audace* u.c., C-114/15, EU:C:2016:813, 38. punkts).
- 22 Turklāt ir jānorāda, ka atbildes sniegšana uz prejudiciālo jautājumu, protams, nav Tiesas kompetencē, ja ir acīmredzams, ka Savienības tiesību norma, ko Tiesai lūgts interpretēt, nav piemērojama (it īpaši skat. spriedumu, 2009. gada 1. oktobris, *Woningstichting Sint Servatius*, C-567/07, EU:C:2009:593, 43. punkts). Tomēr, lai prejudiciālu jautājumu uzdevušajai tiesai varētu sniegt lietderīgu atbildi, Tiesai var nākties ņemt vērā Savienības tiesību normas, uz kurām valsts tiesa sava jautājuma izklāstā nav atsaukusies (spriedumi, 2016. gada 13. oktobris, M. un S., C-303/15, EU:C:2016:771, 16. punkts, kā arī 2019. gada 16. maijs, *Plessers*, C-509/17, EU:C:2019:424, 32. punkts).
- 23 Šajā gadījumā, runājot, pirmkārt, par to, vai iesniedzējtiesas lūgtā interpretācija ir saistīta ar pamatlietas faktisko situāciju vai priekšmetu, nevar noliegt, kā to norāda Beļģijas valdība un Eiropas Komisija, ka Muitas kodekss, kura interpretācija ir lūgta, nav piemērojams, jo Beļģijas teritorijā pretlikumīgi ievestās preces jau ir nodotas patēriņam citā dalībvalstī.
- 24 Tomēr no iesniedzējtiesas Tiesai iesniegtajiem elementiem izriet, ka *Comida paralela* un QC tika piespriests samaksāt akcīzes nodokli, nevis muitas nodokļus, jo runa ir par precēm, kuras dalībvalstī ievestas nelikumīgi pēc tam, kad tās jau ir nodotas patēriņam citā dalībvalstī. Tādēļ no iesniedzējtiesas nolēmuma var secināt, ka iesniedzējtiesas lūgtā interpretācija attiecas uz Direktīvu 2008/118.
- 25 Otrkārt, attiecībā uz iesniedzējtiesas veiktā faktiskā un juridiskā ietvara izklāstu ir jākonstatē, ka visi lietas dalībnieki, kas iesniedza apsvērumus, ir varējuši identificēt tiesību jautājumu, ko uzdod šī tiesa. Tāpat, lai gan lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav izklāstīts juridiskais ietvars, tā izklāsta piemērojamo valsts tiesību normu saturu. Tādējādi Tiesai ir pietiekami faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas ir pietiekami, lai iesniedzējtiesai sniegtu lietderīgu atbildi.
- 26 Ņemot vērā iepriekš minēto, tādēļ ir jāuzskata, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par prejudiciālo jautājumu

- 27 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa lūdz Tiesu interpretēt Muitas kodeksu.
- 28 Taču, kā izriet no šī sprieduma 23. un 24. punkta, šis jautājums izraisītu to, ka Tiesai būtu jāinterpretē Savienības tiesību norma, kas nereglamentē pamatlietas faktus.
- 29 Tādējādi, lai iesniedzējtiesai sniegtu lietderīgu atbildi, Tiesai ir jāpārformulē tai uzdotais jautājums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 16. maijs, *Plessers*, C-509/17, EU:C:2019:424, 32. punkts).
- 30 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai gan minētajā jautājumā nav skaidri norādīts Direktīvas 2008/118 8. un 38. pants, ciktāl tie attiecas uz personām, kurām ir jāmaksā akcīzes nodoklis, kas ir kļuvuši maksājami pēc tam, kad dalībvalstī ir nelikumīgi ievestas preces, kuras jau ir nodotas patēriņā citā dalībvalstī, tiem var būt nozīme saistībā ar iesniedzējtiesai sniedzamo atbildi.
- 31 Šajos apstākļos uzdotais jautājums ir jāpārformulē tādējādi, ka tas būtībā ir par to, vai Direktīvas 2008/118 8. un 38. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkots, kurā akcīzes preču nelikumīgas ievēšanas dalībvalsts teritorijā gadījumā, ja tās ir nodotas patēriņā citā dalībvalstī, ir paredzēts, ka akcīzes nodoklis ir solidāri jāmaksā juridiskai personai, kas ir civiltiesiski atbildīga par tās vadītāja izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem.

- 32 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka Direktīvas 2008/118 5. sadaļa, kas sastāv tikai no viena 38. panta, attiecas uz pārkāpumiem, kuri ir pieļauti, pārvietojot akcīzes preces. Šīs direktīvas 38. panta 3. punkta šajā gadījumā ir paredzēts, ka akcīzes nodokli maksā persona, kas garantēja tā samaksu saskaņā ar 34. panta 2. punkta a) apakšpunktu vai 36. panta 4. punkta a) apakšpunktu, un persona, kura piedalījies pārkāpumā.
- 33 Kā uzsver Komisija, pamatlietā Beļģijā ievestajām precēm nebija pievienota nekāda galvojuma apliecība, līdz ar to nav iespējams prasīt, lai akcīzes nodokli samaksātu galvotājs Direktīvas 2008/118 34. panta vai 36. panta izpratnē.
- 34 Otrkārt, ir jānorāda, ka Savienības likumdevēja izmantotais formulējums “[jebkura] persona, kura piedalījies pārkāpumā” šīs direktīvas 38. panta 3. punktā neļauj izslēgt to, ka sabiedrība un tās vadītājs tiktu uzskatīti par tādiem, kas ir piedalījušies vienā un tajā pašā pārkāpumā, un tādējādi tiem ir solidāri jāmaksā akcīzes nodoklis.
- 35 Pirmkārt, jēdziens “persona”, nesniedzot citus precizējumus, *a priori* neizslēdz to, ka ir minēta arī juridiskā persona. Tāpat nenoteiktais adjektīvs “jebkurš” ļauj ietvert gadījumu, kad vairākas personas piedalās vienā un tajā pašā pārkāpumā.
- 36 Šo gramatisko interpretāciju, saskaņā ar kuru ir iespējams uzskatīt juridisku personu solidāri atbildīgu par akcīzes nodokļa samaksu, kopā ar, iespējams, citām personām, kuras piedalījušās vienā un tajā pašā pārkāpumā, apstiprina Direktīvas 2008/118 8. pants, kurā ir definētas personas, kurām ir jāmaksā uzliedzamais akcīzes nodoklis. Šī panta otrajā punktā ir paredzēts – ja par viena akcīzes nodokļa parāda samaksu atbild vairākas personas, tās par šo parādu atbild solidāri.
- 37 Šādu interpretāciju apstiprina Direktīvas 2008/118 sagatavošanas darbi. Kā norāda Komisija, šīs direktīvas sākotnējā projektā akcīzes nodokļa maksātāju sarakstā gadījumā, kad preces tiek nelikumīgi ievestas dalībvalsts teritorijā, ietvēra tikai tās personas, kas ir galvojušas par šī nodokļa samaksu. Eiropas Savienības Padome tomēr vēlējās šo sarakstu attiecināt uz “[jebkuru] person[u], kura piedalījies pārkāpumā”, kā tas izriet no šīs direktīvas 38. panta 3. punkta. Savienības likumdevējs, izmantojot šo formulējumu, tādējādi ir vēlējies plaši definēt personas, kurām var būt pienākums maksāt akcīzes nodokli pārkāpumu gadījumā, un tādējādi, cik vien iespējams, nodrošināt šo nodokļu iekasēšanu.
- 38 Otrkārt, ir jānosaka, vai Direktīvas 2008/118 38. panta 3. punktā paredzētais nosacījums par “piedalījies pārkāpumā” ļauj iekļaut juridisku vai fizisku personu tikai tās pilnvarotāja statusā.
- 39 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka Direktīvas 2008/118 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā gadījumā, kad akcīzes preces tiek nelikumīgi novirzītas, piemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu, ir paredzēts, ka akcīzes nodokli maksā jebkura persona, kas piedalījās nelikumīgā novirzīšanā un kura zināja vai kurai pamatoti būtu jāzina par to, ka novirzīšana bija nelikumīga. Taču šo otro nosacījumu, kas ir pielīdzināms prasībai par nodoma elementu, Savienības likumdevējs nav pārņēmis šīs direktīvas 38. panta 3. punktā.
- 40 Tā kā Direktīvas 2008/118 38. panta 3. punkta formulējumā attiecībā uz jēdzienu “persona, kura piedalījies pārkāpumā” par akcīzes nodokļa parādniecei ir ļauts uzskatīt juridisku personu fiziskas personas rīcības dēļ, ja tā ir rīkojusies kā minētās juridiskās personas darbiniece.
- 41 Tādējādi no lēmuma lūgt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka pamatlietā tam, ka QC ir rīkojies savās interesēs un par sliktu savam darba devējam, ir ietekme vienīgi no krimināltiesiskā skatpunkta, nevis no civiltiesiskā skatpunkta. Turklāt nav apstrīdēts, ka QC ir rīkojies savu funkciju ietvaros, īstenojot uzņēmuma darbības mērķi.

- 42 Katrā ziņā, kā to uzsver Beļģijas valdība, ņemot vērā Direktīvas 2008/118 33. pantā noteiktos pienākumus, tāda sabiedrība kā pamatlietā aplūkotā, kura nepilda paredzētās formalitātes, var tikt uzskatīta par “personu, kura piedalās pārkāpumā” šīs direktīvas 38. panta izpratnē.
- 43 Līdz ar to uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka Direktīvas 2008/118 38. pants, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas 8. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā akcīzes preču nelikumīgas ieviešanas dalībvalsts teritorijā gadījumā, ja tās ir nodotas patēriņā citā dalībvalstī, ir paredzēts, ka akcīzes nodoklis ir solidāri jāmaksā juridiskai personai, kas ir civiltiesiski atbildīga par tās vadītāja izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem.
- 44 Šāda interpretācija neietekmē iespēju, kas eventuāli ir paredzēta valsts tiesībās attiecībā uz pilnvarotāju, kuram ir solidāri jāmaksā akcīzes nodoklis, celt regresa prasību pret tā darbinieku, kas ir krimināltiesiski atzīts par atbildīgu par attiecīgajām darbībām.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 45 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

Padomes Direktīvas 2008/118/EK (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK, 38. pants, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas 8. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā akcīzes preču nelikumīgas ieviešanas dalībvalsts teritorijā gadījumā, ja tās ir nodotas patēriņā citā dalībvalstī, ir paredzēts, ka akcīzes nodoklis ir solidāri jāmaksā juridiskai personai, kas ir civiltiesiski atbildīga par tās vadītāja izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem.

[Paraksti]